

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 614/2020
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Привредног суда у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 333/19 од 17.09.2019. године, на седници оджаној 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 333/19 од 17.09.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 333/19 од 17.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору Прр 22/18 од 14.03.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиљи исплати на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року износ од 400 евра са законском затезном каматом од 14.03.2019. године, као дана пресуђења, до исплате, у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле преко досуђеног износа па до траженог износа од 3.000 евра са законском затезном каматом. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гжрр 333/19 од 17.09.2019. године, ставом првим изреке, жалба тужиле је делимично усвојена и преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка тако што је тужена обавезана да тужиљи поред досуђеног износа трошкова од 21.000,00 динара, исплати још износ од 6.000,00 динара под условима и на начин из првостепене пресуде, а у преосталом делу је жалба одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14). Тужиљи је нижестепеним пресудама досуђена накнада штете због повреде права на суђење у разумном року, чија висина зависи од околности сваког конкретног случаја, па у том смислу нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни осталих разлога за изузетну дозвољеност ревизије, а због битне повреде поступка посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 14.08.2018. године тужиља је тражила накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року у износу од 3.000 евра.

С обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић